

като дѣте; всички само и за това мислятъ какъ да ѝ угодятъ, за да бжде тя довольна. Ето вече третя седмица е отъкогато нѣма старий Стефана; той никога не е оставялъ домътъ си за толкова дълго врѣме. Прѣди осемъ дена дѣдо Павелъ отъ Кипилово и Панайотъ отъ Стара-Рѣка срѣшнали дѣла Стефана; той отивалъ съ свойтъ Сивко отъ Бурия Ени-Заарска въ Чамъ-Дера, и отъ тука искалъ да пристигне право въ Н-йково; подиръ него търчали неговитѣ ловджийски кучета и билъ той здравъ и веселъ; той трѣгналъ на-лѣво, а тѣ на-дѣсно, и послѣ това нищо за него не чули. Единъ день по-послѣ Мехмедъ-ага, старийтъ редифинъ отъ Садово, позналъ дѣдо Стефана когато той вървялъ на конь прѣвъ боровата курия изъ Чамъ-Дера къмъ Бурия; кучетата тичали около него, на сѣдлото той носялъ нѣщо като сърна или рогачъ, и вървялъ бърво; позналъ го той хубаво — нема може да не се познае старий Стефанъ когато е възсѣдналъ свойтъ Сивко, и наколо му неговитѣ стари кучета? Навѣрно билъ е на ловъ и сега трѣбва да е на ловъ; за ѣденіе той не трѣбва да се грижи — кждѣто и да дойде, всѣ-кждѣ ше му кажатъ: добръ дошелъ, и ще го нагостятъ като най-скъпъ гостенинъ; нѣма такъвъ мюсюманинъ или християнинъ, който не би пожелалъ да има гостенинъ старий Стефана, старийтъ даяларбей, старийтъ балканский дѣдо. Звѣйно е че е живъ и здравъ, и слава Богу! Но на Стефановата жена е мѣчно ващото въ старото сжпружество единий тжгува и му е мѣчно за другий; драмата знаятъ че скоро трѣбва да трѣгватъ на далѣченъ пътъ а предъ такава раздѣла иска имъ се да бжлжтъ наедно. Стефановата стара часъ-по-часъ излива изъ кѣши на двора, и отъ двора на улицата все попоглѣжда не си ли иде старий Стефанъ, но Стефанъ не се показва.

Докжтъ въ Нейково напраздно очакваха старий Стефана, прѣвъ гжстийтъ лѣсъ, по дълбокийтъ яръ, вървяха двама Турци, въоржжени стъ главата до петитѣ; единийтъ подскѣча, като младо яре, другийтъ, великанъ стжпва като биволъ; тѣ вървяха и се разговаряха.